Dosarul nr. 4-618/2024
4-24149728-09-4-30122024

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

20 martie 2025 mun. Bălți

Judecătoria Bălți, sediul central
Instanța de judecată compusă din:
Președintele ședinței, judecător Natalia Foma
Grefier Cristina Saracuța

examinînd în ședință publică, în limba română, cauza contravențională în privința lui Tcaci Veaceslav, IDNP *****, a.n.*****, domiciliat în *****, în comiterea contravenției prevăzute de art. 335 Cod contravențional,

asupra materialelor şi probelor prezentate, instanţa de judecată,

c o n s t a t ă :

Tcaci Veaceslav, la data de 27.12.2024, ora 12:25, samavolnic a intrat pe teritoriul brigăzii ce reprezintă obiect strategic, prin ce a încălcat ordinea stabilită de lege.

În temeiul art. 395 Cod contravenţional, procesul-verbal cu privire la contravenție întocmit în privința lui Tcaci Veaceslav în baza art. 335 Cod contravențional a fost expediat în adresa Judecătoriei Bălți pentru examinare conform competenței.

În ședință de judecată agentul constator și contravenientul nu s-au prezentat, fiind citați în mod legal despre locul, data și ora ședinței de judecată, nu au informat instanța de judecată despre motivele neprezentării, nu au solicitat amânarea examinării cauzei pentru o altă dată. Astfel că, prin prisma art. 455 Cod contravențional, instanța de judecată consideră posibilă examinarea cauzei în lipsa acestora. Concomitent, informații despre data locul și ora ședinței de judecată pe cauza dată au fost făcute publice și pe site-ul oficial al instanței de judecată, ce se asimilează cu citarea publică. Ținând cont de faptul că procedura de citare legală a fost respectată, instanța de judecată a dispus, în baza art. 382 din Codul contravențional, examinarea cauzei în lipsa acestora.

Studiind materialele prezentate, instanţa de judecată ajunge la concluzia că învinuirea imputată lui Tcaci Veaceslav şi-a găsit confirmare în cadrul şedinţei de judecată.

În sensul art. 395 alin. (1) pct. 1) lit. a) Cod contravențional, instanţa judecă toate cazurile cu privire la contravenţii, cu excepţia celor atribuite de prezentul cod competenţei unor alte organe.

Potrivit art. 400 alin. (5) Cod contravențional, procesele-verbale cu privire la contravenţiile prevăzute la art.75, 76, 92, 165, 181, 227 se remit spre examinare comisiei administrative, iar procesele-verbale cu privire la contravenţiile prevăzute la art.54^1, 63–65, 66–68, 88, 107^1, art.157 alin.(6), (9) şi (10), art.233, 237, 243, art.277^1 alin.(3), art.316, 317, 318^1 , 320, 322–324, 330^4 , 334^1 , 335–337, 342, 351–353, 358^1 se remit spre examinare în fond instanţei de judecată competente.

În legislaţia Republicii Moldova, ca şi în cea a altor state europene, contravenţiile au fost scoase de sub incidenţa legii penale şi supuse unui regim administrativ. Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravenţional, instanţa de judecată evidenţiază că sancţiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetăţenilor în vederea realizării scopului preventiv şi represiv al sancţiunii, iar potrivit art. 38 alin. (3) din legea citată, arestul contravenţional poate fi aplicat şi în cazul neexecutării intenţionate a unei alte sancţiuni contravenţionale, ceea ce conferă faptei natura penală.

Astfel, în materie contravenţională au fost recunoscute garanţiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce priveşte dreptul la un proces echitabil, printre care şi prezumţia de nevinovăţie, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului (Zilibergerg împotriva Moldovei (§ 35, din 01 februarie 2005), Angel împotriva României (§ 52, din 04 octombrie 2007) sau Ozturk împotriva Germaniei (din 21 februarie 1994).

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravenţională desfăşurată în faţa instanţei de judecată revine în primul rînd organului constatator şi, în condiţiile în care acesta face dovada vinovăţiei, petentul urmează să-şi probeze nevinovăţia. La fel instanţa evidenţiază că, forţa probantă a proceselor-verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putîndu-se reglementa importanţa fiecărui mijloc de probă, însă instanţa are obligaţia de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci cînd administrează şi apreciază probatoriul (cauza Bosoni v. Franţa, hotărîrea din 7 septembrie 1999).

În raport cu cele enunţate, art. 425 alin. (2) al Codului contravenţional cuprinde dispoziţii exprese cu privire la forţa probantă a procesului-verbal cu privire la contravenţie, fiind reglementat că în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie.

În ceea ce privește starea de fapt constatată şi în corespundere cu art. 425 Cod contravenţional se reţine că, aceasta a fost confirmată prin probe pertinente, concludente şi utile cazului contravenţional, şi anume: procesul-verbal cu privire la

contravenție MAI06 577275 din 27.12.2024; informație de la serviciul unic „112”; denunț de la Frasîneac Nicolae; proces-verbal de audiere a martorului din data de 24.12.2024; proces-verbal de consemnare a declarațiilor din data de 24.12.2024; explicație depusă de Ursuleac Serghei la data de 24.12.2024, explicație depusă de către Tcaci Veaceslav la data de 24.12.2024.

În această ordine de idei instanța reține că, *latura obiectivă* a contravenției de samavolnicie se realizează prin săvârșirea unor acțiuni samavolnice, contrare ordinii legale stabilite, de exercitare a unui drept legitim sau presupus, legalitatea căruia este contestată de victimă sau de alte persoane.

Consecințele contravenției constau în cauzarea de daune intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice.

Din considerentele indicate, pentru existența acestei componențe de contravenție este necesar să constatăm existența raportului cauzal dinte acțiunile contravenientului și consecințele prejudiciabile survenite.

Latura subiectivă se manifestă prin vinovăție intenționată, deoarece făptuitorul înțelege că prin acțiunile sale exercită un drept legitim sau presupus în mod arbitrar și prin încălcarea ordinii stabilite, și prin aceasta cauzează daune intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor, și urmărește săvârșirea acestor acțiuni, dorind sau admițând survenirea consecințelor prejudiciabile.

Dreptul efectiv al samavolniciei contravenţionale este identic, după conţinut, cu noţiunea dreptului legitim al infracţiunii de samavolnicie. În acest sens, acesta constituie dreptul, care aparţine făptuitorului în baze legale, însă exercitarea lui se realizează într-un mod care contrazice ordinea stabilită. Dreptul presupus constă în dreptul în privinţa căruia persoana eronat consideră că îi aparţine, deşi un astfel de drept nu-i aparţine.

Din cele menționate reiese că, acțiunea prejudiciabilă trebuie să îndeplinească două condiții: a) să se exprime în acțiunea de exercitare a unui drept legitim sau presupus; b) acest drept legitim sau presupus să fie exercitat în mod arbitrar și prin încălcarea ordinii stabilite.

Așadar, cu privire la starea de fapt fixată de agentul constatator în procesul-verbal cu privire la contravenţie se atestă că, aceasta a fost confirmată prin probe pertinente, concludente şi utile cazului contravenţional.

În această ordine de idei instanța reține că, agentul constatator a făcut dovada stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar și apreciate de instanță, deaceea instanța reține că încheierea procesului-verbal cu privire la contravenție este temeinică. Sub acest aspect instanța conchide că, față de probele administrate în cauză, prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate şi prezumția de veridicitate, nu au fost răsturnate în cazul de față, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost

constatată pe baza constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate, iar lui Tcaci Veaceslav i-a fost dată posibilitatea de a face dovada contrarie celor consemnate în procesul-verbal cu privire la contravenție, propunând probe în dovedirea susținerilor sale și fiind administrate probele încuviințate acesteia, însă prin aceste probe nu a reușit să răstoarne prezumția de legalitate, valabilitate și autenticitate de care se bucură actul contestat.

În consolidarea acestei poziții instanța de judecată remarcă că, procesului-verbal cu privire la contravenție, fiind întocmit de un organ al statului aflat în exercițiul funcțiunii, trebuie sa i se recunoască valoarea probatorie sub aspectul constatării stării de fapt, ca efect al triplei prezumții de autenticitate, veridicitate și legalitate. În acest sens este de menționat că, în jurisprudența CEDO s-a reținut în mod constant că prezumțiile nu sunt, în principiu, contrare Convenției. În așa mod, Curtea a constatat anterior că prezumțiile de fapt și de drept se regăsesc în orice sistem de drept. În principiu, Convenția nu derogă de la acestea, însă în materie penală obligă statele contractante să nu depășească un anumit prag. În special, articolul 6 § 2 impune statelor să aibă în vedere aceste prezumții, aceasta în limite rezonabile, ținând cont de gravitatea faptelor și păstrând dreptul la apărare (Salabiaku împotriva Franței, hotărârea din 7 octombrie 1988, seria A, nr. 141-A, pag. 15, pct. 28; Telfner împotriva Austriei, nr. 33501/96, pct. 16, 20 martie 2001).

Prin urmare, instanța de judecată consideră că vinovăția contravenientul Tcaci Veaceslav în comiterea contravenției incriminate a fost integral dovedită prin probele pertinente și concludente prezentate și cercetate în cadrul ședinței de judecată de către agentul constatator, iar contravenientul Tcaci Veaceslav nu a prezentat instanței careva probe pertinente și concludente, în corespundere cu principiul contradictorialităţii, în combaterea celor constatate de către agentul constatator, deaceia faptele constatate de către agentul constatator sunt apreciate de instanţa de judecată ca fiind veridice, reflectînd evenimentele ce au avut loc în realitate.

Urmează de menționat că, la rubrica 18 ”Recunosc săvărșirea contravenţâiei și accept sancțiunea stabilită fapt pentru ce semnez”, contravenientul a aplicat semnătura ologrefică, fapt ce denotă că, acesta își recunoaște vina. Deasemenea necesită a atrage atenție și asupra faptul că, în cadrul ședinței de judecată și-a recunoscut vina în săvărșirea contravenției.

Totodată, studiind procesul-verbal cu privire la contravenţie nr. MAI06 577275 din 27.12.2024, prin prisma art. 442 și art. 443 Cod contravenţional instanţa îl găseşte ca fiind întocmit cu respectarea prevederilor indicate, neexistând cazuri de nulitate absolută ce ar putea fi invocate din oficiu.

Deci, prin ansamblul de probe cercetate în cadrul şedinţei de judecată instanţa consideră că, vinovăţia contravenientului Tcaci Veaceslav de comiterea contravenției imputate a fost dovedită integral, iar acţiunile lui Tcaci Veaceslav

corect au fost încadrate conform prevederilor art. 335 Cod contravențional – samavolnicia, adică exercitarea în mod arbitrar a unui drept efectiv sau presupus prin încălcarea ordinii stabilite de legislaţie dacă fapta nu constituie infracțiune.

La stabilirea categoriei şi mărimii pedepsei instanţa de judecată ia în consideraţie că, contravenientul Tcaci Veaceslav a fost găsit vinovată de săvîrşirea contravenției prevăzute de art. 335 Cod contravenţional, ce se sancţionează cu amendă de la 18 la 24 de unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 40 la 60 de ore.

De asemenea, la stabilirea mărimii sancţiunii instanţa de judecată ţine cont de caracterul şi de gradul prejudiciabil al contravenţiei comise, de personalitatea contravenientului, de circumstanţele cauzei, circumstanţe agravante și circumstanțe atenuante nu au fost stabilite.

Din considerentele indicate, instanţa de judecată consideră că pedeapsa lui Tcaci Veaceslav urmează să fie stabilită în formă de amendă în mărime de 18 (optsprezece) unități convenționale, ceea ce constituie 900 (nouă) lei.

La fel, instanţa consideră necesar de a explica lui Tcaci Veaceslav că, el este în drept de a achita jumătate din amenda stabilită, conform art. 34 alin. (3) Cod contravențional, dacă o plăteşte în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoștință a hotărârii și efectele neachitării amenzii în decurs de 30 de zile de la data aducerii la cunoștință a hotărîrii, prevăzute de art. 34 alin.(4) Cod contravențional.

Pentru aceste motive şi în conformitate cu art. 335, art.460, art.462 Cod Contravenţional, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ș t e :

Se recunoaște vinovat Tcaci Veaceslav de săvîrşirea contravenției prevăzute de art. 335 Cod contravențional şi în baza acestei legi se stabileşte acestuia pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 18 (optsprezece) unități convenționale, ceea ce constituie 900 (nouă sute) lei.

Se explică lui Tcaci Veaceslav dreptul de a achita jumătate din amenda stabilită, conform art. 34 alin. (3) Cod contravențional, dacă o plăteşte în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoștință a hotărîrii și efectele neachitării amenzii în decurs de 30 de zile de la data aducerii la cunoștință a hotărîrii, prevăzute de art. 34 alin.(4) Cod contravențional.

Hotărîrea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Nord în termen de 15 zile, prin intermediul judecătoriei Bălţi sediul central.

Preşedintele şedinţei,
Judecător **Natalia Foma**